

43661

Bratovščina sv. Dizma

v tolažbo in rešenje

vernim dušam v vicah,

v stolni cerkvi v Ljubljani

po cerkvenih pravilih ustanovljena,

in postavno združena z milostipolno nadbratovščino
pri sv. Mariji Monteronski v Rimu.

Sancta et salubris est
cogitatio, pro defunctis
exorare, ut a peccatis
solvantur.

(II. Mach. 12, 46.)

Sveta in dobra je
misel, moliti za mertve,
da bi bili grehov rešeni.

(II. Mak. 12, 46.)

Jest

Helena Colmar

se sklenem z drugimi udi te pobožne bratovščine
v pospeševanje delavne ljubezni za verne duše v
vicah. O moj najdobrotljivši Jezus, tolaži te ter-
peče duše, in reši jih njihovih muk! Pokaži jim
svoje premilostivo obličje, da se bodo veselile
vekomaj. Amen.

V bratovščino sprejet *a. 16. septembra 1890.*

po vodji bratovščine
(ali pooblastenem duhovnu):

Jakob Toren
Predst.

12. Okt. 1890

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
LJUBLJANA
INSTITUTIONAL
MEMBERSHIP

030047347

Uredba bratovščine.

---

1. Bratovščina ima svoj sedež v stolni cerkvi v Ljubljani, kjer ji je oltar sv. Dizma kot bratovski oltar odločen. Stolni župnik je vodja bratovščini.

2. Ud bratovščine zamore biti vsak katolišk kristjan brez razločka stanu. Sprejema in vpisuje se brezplačno, samo bukvice se plačajo.

3. Duhovni udje naj vsako leto opravijo eno sv. mašo, neduhovni pa naj jo dajo opraviti in sicer za vse duše v vicah, posebno za tiste, ki so bile v življenji udje bratovščine, pa tudi za tiste, katere so pomoči najpotrebnejše, ter najbolj zapuščene, ali pa rešitvi naj bližje.

4. Tisti udje, ki ne morejo lahko za sveto mašo dati, naj dajo vernim dušam vsak mesec po

dva krajcarja miloščine, kateri znesek bratovščina obrača za sv. maše na poprej imenovani namen.

5. Udje naj za terpeče duše v vicah večkrat tudi druge pobožne dela opravljajo. Posebno pa vseh vernih duš dan, ali v njegovi osmini, ali saj enkrat v mesecu novembru naj za nje molijo rožni venec ali križev pot, in naj darujejo sv. Obhajilo v ta blagi namen.

6. Udje naj si prizadevajo, zadobiti tako obilne odpustke bratovščine, ki se zamorejo vsi vernim dušam v vicah nakloniti, in za nje po priprošnji Bogu darovati.

7. Vse te dolžnosti vendar udov ne vežejo pod grehom, ampak bratovščina le prosi, naj jih spolnujejo, in udje naj imajo terdno voljo, jih spolnovati.

8. Vodja bratovščine oskerbuje, da se berejo bratovske maše ob gotovih urah na privilegiranih oltarjih v farnih cerkvah ljubljanskih. On vse natanjko zapisuje, in vsako leto izkaz predloži visoko častitljivemu knezo-škofijstvu.

9. Milošnjo za verne duše zbirajo bratovski udje, katere vodja za to pooblasti. Vsak dar naj zapišejo v bukvice, in nabrano naj vsak mesec izročijo vodju, kateri v teh bukvicah z lastnoročnim podpisom prejem poterjuje.

10. Vodja tudi oskerbuje, da se prvi ponedeljek vsacega mesca pri bratovskem oltarji sveta maša bere na bratovski namen, in da se pri tem oltarji vernih duš dan in vso osmino njegovo kaka očitna pobožnost opravlja vernim dušam v korist.

Odpustki, posebne pravice in milosti bratovščine.

1. Ker je bratovščina postavno združena z nadbratovščino pri sv. Mariji Monteronski v Rimu, je deležna neizmerno bogatih odpustkov, posebnih pravic in milosti, katere so bile imenovani nadbratovščini podeljene.

2. Popolnoma odpustke zadobijo udje, če po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu kako cerkev obišejo, in ondi za potrebe sv. katoliške Cerkve v papežev namen molijo, te-le dneve:

dan vpisanja v bratovščino,
 sv. Božični praznik,
 praznik ssv. treh Kraljev (6. prosinca),
 praznik sv. Rešnjega Telesa,
 praznik Čistega Spočetja (8. decembra),
 na Svečnico (2. svečana),
 praznik sv. Jožefa (19. sušca),
 praznik Oznanjenja Marije (25. sušca),
 praznik Varstva sv. Jožefa (3. ned. po vel. noči),
 praznik prikazni sv. Mihela (8. maja),
 praznik ssv. apost. Petra in Pavla (29. junija),
 praznik Vnebovzetja Marije (15. avgusta),
 praznik Rojstva Marije (8. septembra),
 praznik sv. Mihela nadangelja (29. sept.),
 vseh vernih duš dan (2. novembra),
 vsak mesec en dan, katerega si kdo izvoli.

3. Popolnoma odpustke dobijo udje v smertni uri po skesani spovedi in sv. Obhajilu, kateri pa za to niso več zmožni, če presv. ime Jezus saj v sercu pobožno zakličejo, ako ga z ustmi ne morejo izreči.

4. Odpustke rimskih postaj zadobijo udje, če dneve postaj kako cerkev obiščejo, in ondi v namen sv. Očeta pobožno molijo, namreč:

a) popolnoma odpustke po opravljeni spo-
vedi in sv. Obhajilu:

sv. Božični praznik pri tretji sv. maši, pa
tudi čez dan,

veliki četrtek,

veliko nedeljo,

praznik Vnebohoda Kristusovega;

b) odpustke trideset let in trideset
kvadragen (to je: tridesetkrat 40 dni):

praznik sv. Štefana (26. decembra),

praznik sv. Janeza aposteljna (27. dec.),

praznik nedolžnih otročičev (28. dec.),

praznik Obrezovanja Gospodovega (1. jan.),

praznik ssv. treh Kraljev (6. januarja),

tretjo, drugo in prvo predpepelnično ned.,

veliki petek in veliko soboto,

v osmini po veliki nedelji in belo nedeljo,

sv. Marka dan in prošnje dni,

binkoštno nedeljo in osmino, tudi kvaterne

dni v tej osmini;

c) odpustke petindvajset let in petin-
dvajset kvadragen: cvetno nedeljo;

d) odpustke petnajst let in petnajst
kvadragen:

tretjo nedeljo v adventu,

dan pred Božičnim praznikom (24. dec.),
 božični praznik pri prvi sv. maši po noči
 in pri drugi sv. maši zjutraj,
 pepelnično sredo,
 četrto nedeljo v postu;

e) odpustke deset let in deset kvadragen:

pervo, drugo in četrto nedeljo v adventu,
 vse dni v postu, razun gori imenovanih,
 katere dni so podeljeni še večji odpustki,
 kvaterne dni mesca septembra in decembra.

5. Posebne odpustke rimskih postaj za sv. postni čas štirdeset let in štirdeset kvadragen, (kateri odpustki pa ne zaderžujejo, da bi se ne mogli dobiti zgoraj navedeni splošni odpustki rimskih postaj za postni čas) dobijo udje enkrat vsak dan v postu, kateri dan pobožno in s skesanim srcem obišejo dve cerkvi, katerekoli hočejo, in molijo za splošne potrebe sv. Cerkve, kakor so papež Leon XII. zapovedali.

Molijo se namreč naj poprej v kaki cerkvi iz bukvic, katere so imenovani papež dali na svitlo, kratke molitvice k presv. Zakramentu, k Materi Božji in k sv. mučencem. Potem pa se gre v drugo

cerkev, in po poti se moli psalm „Miserere“ („Usmili se me“ i. t. d.), pet „Očenašev“, „Češenamarij“ in „Čast bodi Očetu“ na čast sv. peterim ranam, pa tudi „stopinje terpljenja Jezusa Kristusa“. V drugi cerkvi se molijo litanije vseh svetnikov, verstice in molitve za litanijami, naposled še psalm „De profundis“ („Iz globočine upijem“ i. t. d.) in molitev „Fidelium Deus“ („O Bog Stvarnik in Odrešenik vseh vernih“ i. t. d.).

Kdor pa brati ne zna, ali nima omenjenih bukvic, temu so ravno ta sv. Oče dovolili, da sme v prvi cerkvi moliti, kar mu veleva pobožno serce; po poti v drugo pa naj moli en del rožnega venca in lavretanske litanije; preden pa gre iz druge cerkve, naj za duše v vicah moli en „Očenaš“ „Češena si Marija“ in „Gospod, daj jim večni mir“ i. t. d.

Tisti udje, kateri trikrat, to je tri dni v postu dve cerkvi tako obišejo, kakor je bilo zdaj rečeno, dobijo popolnoma odpustke kateri dan hočejo, če tudi zakrament sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa vredno prejmejo.

6. Odpustke sedem let in sedem kvadrangen dobijo udje, če pobožno in s skesanim srcem kako cerkev obišejo, in v namen sv. Očeta molijo, te dneve:

- praznik Obrezovanja Gospodovega (1. jan.),
 praznik presv. Imena Jezusa (2. nedeljo po
 ssv. treh Kraljih),
 veliko nedeljo,
 praznik Vnebohoda Jezusovega,
 praznik najdenja sv. Križa (3. majnika),
 praznik presv. Serca Jezusovega (petek po
 osmini sv. Rešnjega Telesa),
 praznik predrage Kervi Jezusa Kristusa (1. ne-
 deljo meseca julija),
 praznik preobrazenja Jezusa Kristusa (6. avg.),
 praznik povzdignjenja sv. Križa (14. sept.),
 praznik žalostne Matere Božje (petek po tihi
 nedelji),
 praznik obiskanja Marije (2. julija),
 praznik Marije Device z gore Karmel (16. jul.),
 praznik Marije Snežnice (5. avgusta),
 praznik Imena Marije (nedeljo v osmini roj-
 stva Marije),
 praznik Marije sedem žalosti (3. nedeljo mesca
 septembra),
 praznik Marije od odkupljenja vjetnikov (24.
 septembra),
 praznik sv. Rožnega venca (1. ned. mesca okt.),
 praznik darovanja Marije (21. novembra),
 spominski dan sv. apost. Pavla (30. junija),

praznik sv. apost. Andreja (30. novembra),
 praznik sv. apost. Janeza (27. decembra),
 praznik ssv. apost. Filipa in Jakopa (1. maj.),
 praznik sv. apost. Jakopa starejš. (25. julija),
 praznik sv. apost. Jerneja (24. avgusta),
 praznik sv. apost. Matevža (21. septembra),
 praznik ssv. apost. Simona in Juda (28. okt.),
 praznik sv. apost. Tomaža (21. decembra),
 praznik sv. apost. Matija (24. februarja),
 praznik sv. apost. Barnaba (11. junija),
 sedem dni po dnevu vseh vernih duš,
 soboto pred drugo predpepelnično nedeljo in
 naslednjih deset dni (predpustni čas),
 prvi ponedeljek vsacega mesca.

7. Odpustke sedem let in sedem kva-
 dragen dobijo ne samo udje, ampak vsi verni,
 kolikorkrat so mesca n o v e m b r a v bratovski
 cerkvi pričujoči pri očitnih pobožnostih, ki se za
 verne duše v vicah opravljajo, in pri njih tudi po-
 božno molijo v namen sv. Očeta.

Ako so se pa saj dvanajstkrat v mescu no-
 vemburu takih pobožnosti vdeležili, dobijo v tem
 mescu popolnoma odpustke en dan, katerega
 koli si izvolijo, če se tudi skesano spovejo, sv. Ob-
 hajilo prejmejo, in v namen sv. Očeta molijo.

Udje pa, kateri se zaradi bolezni imenovanih pobožnosti ne morejo udeležiti, vendar zadobijo te odpustke, če vselej, kadar so zadržani, trikrat molijo psalm „De profundis“ („Iz globočine“ i. t. d.).

8. Odpustke sedem let in sedem kvadranten dobijo udje vselej, kolikorkrat kako očitno pokopališče obišejo, in ondi za ranjke molijo.

Ako pa pokopališče štirkokrat v enem mesecu obišejo, dobijo v tem mesecu kateri dan koli, popolnoma odpustke po opravljeni spovedi in sv. Obhajilu, če obišejo še kako cerkev, in tamkej molijo v namen sv. Očeta.

9. Odpustke tristo dni dobijo udje vselej, kadarkoli kako cerkev obišejo, in tamkaj za splošne potrebe sv. kat. Cerkve pobožno in skesano molijo.

10. Odpustke sto dni dobijo udje za vsako delo pobožnosti in ljubezni, na primer: če so pri sv. maši in pridigi; če opravijo kako molitev za žive ali mertve; ako mir naredijo, bodisi med domačimi ali ptujimi; če kako milošnjo ubogim dajo; če s svetom ali z dobrim zgledom bližnjega odvernejo od greha i. t. d.

11. Bratovski oltar v stolni cerkvi je vsak dan privilegiran, to se pravi, vsaka maša ima popolni odpustek, katera se bere na njem za mertve verne kristjane, če tudi niso bili udje bratovščine, in naj jo bere kateri koli mašnik, svetni ali redovnik, ud bratovščine ali neud.

12. Vodja bratovščine ima posebne oblasti, in sicer:

a) za ude bratovščine blagoslavljati „rožne vence sv. Mihela nadangelja“ ali tako imenovane „angeljske rožne vence“ z vsemi odpustki, sklenjenimi s temi rožnimi venci;

b) za vse verne blagoslavljati „rožne vence sv. Dominika“ z vsemi odpustki;

c) za vse verne blagoslavljati „škapulir Marije Device z gore Karmel“, in ga jim nadevati; v smertni uri jim deliti papežev blagoslov s popolnim odpustkom; za zadobljenje sobotine milosti predpisane dolžnosti jim spreminjati iz zadostnih uzrokov v druge pobožne dela;

d) za vse verne blagoslavljati s toliko in tako velikimi odpustki obdarovane „korone Kristusove“ ali „rožne vence našega Gospoda“, pa tudi „rožne vence čistega spočetja Marije“;

e) sprejemati verne v „bratovščino Marije Tolažnice“, t. j., v „bratovščino černo usnjatih pasov sv. Monike in sv. Avguština“, katera bratovščina je obdarovana s silno bogatimi odpustki in milostmi; blagoslavljati za nje pase in rožne vence z vsemi odpustki, in v smertni uri jim dajati vesoljno odvezo;

f) za vse verne blagoslavljati „bele škapulirje reda Trinitarjev in reda blažene Device Marije od odkupovanja vjetnikov“, in jih sprejemati v bratovščine teh dveh redov, kakor tudi blagoslavljati „rožne venčike sv. Trojice“ z vsemi odpustki;

g) za vse verne blagoslavljati, in jim nadevati „rudeči škapulir britkega terpljenja Jezusa Kristusa in svetih serc Jezusa in Marije“ z vsemi njim podeljenimi odpustki.

13. Udje bratovščine se prištevajo oblatom (t. j.: sobratom in sosestram) redov Avguštincev, Karmelitov, Dominikanov, Frančiškanov, Kapucinov, Trinitarjev in reda blažene Device Marije od odkupovanja vjetnikov, in kot taki so v življenji, v smerti in po smerti deležni vseh dobrih del, katere udje imenovanih sv. redov obojega spola opravljajo.

Udje so tudi na posebni način deležni vseh dobrih del častitljive in za blagor duš goreče „družbe najsvetejšega Odrešenika“, pod katerim vodstvom je nadbratovščina pri sv. Mariji Monteronski v Rimu.

To so bogati zakladi zasluženja, katere zamorejo udje za duše v vicah Bogu darovati.

Ujje so tudi na postavi način dobavi z
 dnuh del častitlje in za blagor duh korop
 družba naproti ssa Odršenjka, pa
 kama rodatvom je nadarjena pri sv. hrij
 Montonoki v Rimu.
 To so bogati zakladi vsakomaj, karer za
 morejo udje za dno v vseh bogu darovati.

Z dovoljenjem visokočastit. Ljubljanskega knezoškofijstva.

Založila bratovščina. — Natisnil R. Milic v Ljubljani.

